

Den indre stemme

Johnny Cyvert

Mine livsanskuelser

Den Indre Stemme

AF JOHNNY CYVERT

© 2018 Johnny Cyvert

Design og tilrettelæggelse: Ivar Sinklov
Bogen er sat med Georgia

Udgivet af: www.cyvert.dk Hvidovre, Danmark

Jeg kunne ønske at klatre højt op i bjergene, sætte mig på den højeste tinde, og græde mine bitre tårer ud, indtil den omgivende stilhed vil opfylde min sjæl, og ud fra denne ro vil den skønneste musik opstå. Jeg vil da synge med ... og da vil himlene åbne sig, og ti tusinde engle åbenbares og synger med Mit hjerte er opfyldt med himmelsk fryd: jeg ønsker at følge med. Da lukkes denne himmelske portal, et stort mørke opstår og en stemme lyder:

”Din tid er endnu ikke kommet”

Johnny Cyvert

1

Vinden blæser hvorhen den ønsker det, vi vil høre dens susen, men ikke vide hvorfra den kom, og så hurtigt den er borte igen, og blæser i en anden retning, dog efterlader den et indtryk i vor sjæl.

2

I det brændende sand, bakker med tørret græs, hinsides et menneskes kald, bag ved Yad mor-dechai, opholder min kærlighed sig. Omstrejfende i ødemarken, lyttende til vindens susen; Stille bevæger den sig over sandet. Oh vind, vind, kom tilbage og blæs ind i min sjæl, at hun må have livet. Lad min sjæl høre din røst, da vil jeg ikke græde, mens jeg vandrer i ørkenen, følende den brændende hede, bagom Yad mordechai. Den kommer pludselig, og min sjæl frydes, den efterlader et sådant indtryk, så jeg næppe ved hvem jeg er, kun lyttende og glædes i dens røst. Fuld af styrke og glæde er han, på hvem den vælger at hvile hos for at vejlede hans veje ind i dens vilje. Fuldkommenhed opfylder hans liv som han følger den belærende røst af kærlighed og sandhed, til hans hjem.

3

Skænk ikke din jomfru til menneskene, at du vil bære sorg når du misbruges. Skænk din jomfru til Gud, han vil ikke misbruge eller forlade dig.

**Visdom findes overalt
for et åbent hjerte.**

4

Lyt ikke til ordene, men lyt til hjertets røst. Ordene er mange, forvirrede og ofte usande eller tåbelige, men hjertets stemme overgår alle ting, og er altid sandfærdige.

5

Forlad de varme opholdssteder, kom ud og vær sammen med os, her i vildmarken - vi er nøgne, vi er tørstige og hungrer tit, men med håbet i os, et levende vidnesbyrd at tro af ting som ikke ses.

6

*Saml alle dine blomster sammen i en buket, bind dem sammen, og kast dem bort fra dig, selvom de er smukke, har de smerter i sig. De har intet evigt løfte, hverken af liv eller af kærlighed. Hvor er den eneste ene "Den evige blomst"?
Inden i dig selv, søg dens gensvar.*

7

I menneskets hjerte, bor der en jomfru (Hans sjæl). Bevar hende konstant, fordi ud fra hende udgår meningen med hele dit liv.

8

Før du dømmer nogen, så husk på, at en hver har sin egen historie at kunne fortælle. Om du kendte denne historie ville du sikkert ikke dømme.

Visdom er den bedste gave.

9

*Bedre at bygge i stormen,
end at blive kastet hid og did i vindende.*

10

*Vi kan grave i haven, med alt vor styrke, og vi trættes.
Det er først når sæden er sået, at ændringen vil ske.*

11

*Alder og visdom er som to træer side om side. Det hænder
dog at visdommens træ stopper med at gro, mens alderens
træ uanfægtet gror videre*

12

*Den største kunst er,
at kunne udtrykke sig selv i sit daglige liv.*

13

*Kærligheden overvinder døden, og når du elsker frygter du
ikke døden. For den der elsker bliver i livet*

14

Læg hellere én sten på jorden, end at bygge et slot i drømme.

15

*Forvent ikke for meget af andre,
vær hellere glad for det lidt der virkelig er imellem jer.*

Visdom findes overalt for et åbent hjerte.

16

Gå ikke imod din samvittigheds overbevisning. Da vil du til sidst miste dig selv.

17

Vær trofast overfor det dybeste der bor i dig, og gør intet for verdslig vindings skyld.

18

Dine spørgsmål i livet, vil besvares som du går frem i vejen.

19

Et menneske kan gennemgå utrolige trængsler hvis han samtidig føler en udvikling derved i sit liv.

20

Skab selv de rette forhold, for de vil kun sjældent komme til dig.

21

Hvis du tror du ikke kan, vil denne tro kontrollere dit liv.

22

Accepter omskiftelser i livet, modstrid dem ikke, og du vil finde fred i dem.

**Visdom findes overalt
for et åbent hjerte.**

23

Den som underkaster sig skæbnen vil finde den rette ledelse, vil ikke gå blindt fremefter, men forstå situationen, og følge skæbnens belæring.

24

Som det buldrende vandfald fortsætter og munder ud i floden, og den levende strøm fredsfyldt løber gennem landet. Således er højdepunktet at kærligheden fredsfyldt udmunder i en dyb, levende strøm.

25

Flyv højt på himlen, og du er et let mål.

26

Tålmodighed alene vil løse de fleste problemer.

27

Prøv at udrette en masse forskellige ting på samme tid, og intet vil blive færdiggjort.

28

Hvis vi lytter til det, som det indre menneske i os ønsker og fortæller, vil smerten forsvinde.

29

Der kan være en ting, som du prøver at gennemtvinge nu, men ikke er mulig. På et andet tidspunkt, vil det komme af sig selv, ved beroligelse af sindet.

30

Der kan være en tid, og du føler at hele dit liv falder sammen. Dog kunne det være begyndelsen til at dit liv i sandhed, er påbegyndt sin opbyggelse.

31

*Månen som spejler sig i vandet,
vedbliver i enhver af vandets bevægelser.
Den klynger sig ikke kun til en bølge, men i dem alle.*

32

At udtrykke sit sande jeg, er det som får en til at skinne.

33

Den som dvæler på et minde, er ikke i virkelig live.

34

Hjem har mange navne: Det kan være et sted du føler dig tryk, afslappet og glad. Det kan være en ven, en sang, en samtale et billede, poesi eller kærlighed. Alt dette mere end fire vægge, der omslutter dig.

35

Dvæl ikke ved ting som du ikke kan ændre.

36

Følelsen af at din sjæl udvikler sig i samvær med din ud-kårne, er det som får kærlighedens flamme til at brænde.

37

Sorgen over at miste sin udkårne, er mest det at miste kontakten med det virkelige liv: Følelsen af, at være i live. Smerthen er det sidste minde, som vi klynger os til for ikke føle os som levende døde.

38

*Som Sandhederne kommer til dig,
ad dem opbygge sig selv i dig, og bliv ændret.*

39

*Den som har lidt,
kendes ved sin udholdenhed i nuværende lidelser.*

Visdom findes overalt for et åbent hjerte.

40

På grund af de mange omskiftelser og livsoplevelser vi gennemgår i vort livsforløb, er vi ikke den samme person fra tid til anden. Vi ændrer os gennem livets processer. Forbigangne minder er de, som forskellige personer bor i os.

41

*Der er tider som du kan, til andre tider kan du ikke,
afgørende er din sindsstemning.
Men den sande mester, er herre over sine sindsstemninger.*

42

*Mediter på dit problem, det som forstyrrer dig fornægt ikke
dets eksistens, ellers vil det forfølge dig. Indram det i dit
sind, se på det i dets sande lys, se tomheden i det,
da opløs det, og fri dit sind.*

43

Man er slave af det man søger at opnå.

44

*Udseendet af en genstand, vil ændre sig når den observeres
i et andet lys. Situationen vil ændre sig ved modtagelsen af
”Det indre lys”.*

45

*Den som klynger sig til en ting, eller en situation, er dømt til
unødvendig lidelse.*

46

*Bøj dig for skæbnens virke og hav fred. Strid ikke imod det
som ikke kan ændres.*

47

*Er du helt fri fra begær, vil længslernes smerter ikke kunne
fastholde dig.*

48

Den lille, vise røst høres i ydmyghed.

49

*Kærligheden kommer, kærligheden svandt bort.
Pludselig er den der, pludselig er den borte.*

50

Enhver gerning, ikke gjort fra hjertet af, har ikke livet i sig.

51

*Kærlighed alene får dig ikke til at gå fremefter,
du må have tro på det du elsker.*

52

De mennesker vi elsker, eller har elsket vil altid bo i os.

53

*Lad naturens stilhed gå gennem dig uden modstand,
ligesom vinden der frit blæser mellem grenene i trætoppene.
Lad vindens stilhed give dig hvile.*

54

*Indrøm din svaghed, så du kan beskytte dig selv med de
stærkere sider af dig selv.*

55

*Når alderdommen når os,
når vor stolthed svinder bort,
når vi indser at vi alle er lige. For hvilket gør en forskel på
den riges fra den fattiges knogler?*

56

Det er tåbeligt at handle, før man ved hvilken retning stormen vil komme

57

Støt dig til dig selv, lad ingen andre vælge for dig, men find svaret i dig selv. Vær helt afslappet, lad ingen påvirke dig, men kun den lille, vise røst fra dit indre. Lad denne vælge for dig.

58

*Vi kan ikke genblive dem vi engang var.
Livet forvandler os,
det må vi acceptere
og handle ifølge vor nuværende personlighed.*

59

Sjælen bør alene finde sin hvile i sin oprindelse

60

*At blive bekendt med et andet menneske,
er som at blive bekendt med en anden verden.*

61

*Stridighederne i livet,
vil åbenbare det som virkelig bor i os.*

62

Kærligheden er det eneste som tomheden ikke opsluger.

63

*Vær som græsset på marken,
lad solen indtørre dig, lad vinden bøje dig...
Vær som fuglene i himlen, og som fiskene i havet.
Hav frygt som sjakalen, dog hav løvens mod.
Vær som den voldsomme tiger.
Vær som dem, hvis bevægelser du efterligner.
Glem dig selv, og bliv opfyldt med naturen.*

64

*Vi opfører os forskelligt gennem kriseforhold.
Nogle bærer det bravt, mens andre vil ændre sig,
og gå imod dem som de før elskede.*

65

*Når en vej ender, en beregning fejler, et håb udviskes...
Der vil altid være en anden vej ved din side,
velkom denne nye vej, for den er dit nye håb.
Klyng dig ikke til det som er forbigangent.*

66

*At møde blot en lille bid venlighed og ærlighed
er som at se et lys i stort mørke. Det bløder hjertet,
og giver det styrke.*

67

*At erkende sandheden om sig selv,
og bevare værdigheden, bliver ikke let forbunden.*

68

En virkelig ven, er en som du kan tale med, som du kan tale med dig selv.

69

Sande helte er verdens skarn. Falske helte er tåbers stolthed.

70

Noget må dø, for at give plads til andre ting at leve.

71

Du må fejle, men i det mindste prøvede du.

72

Når hjertet taler, vil en vis mand lytte.

73

Nu og da, vil man finde det man søger efter i sig selv.

74

*Der er en masse spildt tid og mulighed, på grund af uvil-
lighed i sindet.*

75

*Hold dig rolig, bevar temperamentet,
ellers vil du miste overblikket, som er så vigtigt
for ikke at gøre seriøse fejltagelser.*

Visdom findes overalt for et åbent hjerte.

76

*Omvendelse er for det indre menneske,
ikke for det ydre kun.*

77

*En masse kostelige oplevelser ville ikke komme til dig,
om om du havde kunnet fortsætte på den vej du
så inderligt ønskede.
Den vej som pludselig blev lukket af for dig
for at presse dig ind på en anden.*

78

*Jeg ved min ven at vejen er hård,
du må endda ikke se det som en vej, men som et ocean,
i hvilken du strides blot for at blive oven på de mange vande.
Men der er altid en vej midt i strømmen, blot åben dine øjne.*

79

*Du er én ud af millioner, og de alle lider ligesom dig.
Enhver finder sin smerte størst af alle.
De alle er dine brødre og søstre,
byder dig velkommen til verdenen.*

80

*Der er en mening med alle ting, selv for dig.
Gud bekymrer sig selv for den mindste af sine skabninger.
Han taler til dig, hele tiden, men du må endnu ikke høre
hans glemte sprog. Hans folk er alle omkring, så du har en
skulder hvor du kan hvile dit hoved, for at græde og græde,*

indtil du er helt tømt for tårer, og i stor stilhed vil du skue ind i en helt anden verden, et andet liv som også er for dig, i hvilken disse smerter du nu har, ikke findes. Så tøm din sjæl for smerte, så den må fyldes op, og et nyt væsen vil vandre videre. Som en lampe vil det skinne i dit indre indtil du er helt lyst op, alle mørke kamre. Det vil uddrive alle disse mørke kræfter omkring og i dig selv.

81

Glæd dig til fulde i din drøm, for så pludselig vil den svinde bort som du vågner op i din seng, med blodige tårer spørger du: "Hvorfor vågnede jeg? Lad mig komme tilbage til min drøm" Grib om den med begge dine hænder, lad den ikke fare, og gør den virkelig i dit liv.

82

*Et sår. Ørnen flyver så fri, så stolt.
Men et let mål er ennfugl i himlen, og dens fald er langt
med brækkede vinger vandrer den omkring,
med er blodstrøm fra sit bryst, viser sin vej så klart.
En ed er udråbt til dens beskytter dybt i himlen:
Faderen og kongen af alle stolte ørne, så frie.
Da formørkes himlene;
Jorden og lyn og samling af alle skyerne.
Regnen bortvasker den blodige sti, så ingen vil finde den
sårede. En grotte, som var den beredt
hvor den i fred kan hele sit sår.
Dagene kommer, hvor himlen atter er så klare så blå:
Solstrålerne glitrer over ørnens fjer, nu rejser den mig:*

*Lidt efter lidt, og atter kan den flyve,
indtil den når himlens dyb. Atter flyver ørnens så stolt,
så fri, med en melodi af ære i sit bryst.
Hvem vil atter vove at såre en ørn som flyver i himlen?
Den tilhører faderen og kongen af alle ørne i himlen.*

83

*Den indvendige visne, gå bort fra denne før han
vil forgifte din sjæl, for han vil aldrig genoplives.*

84

*Du elsker fordi det er din natur.
Der er ingenting at prøve at gøre.*

85

*En stund er jeg som fuglen i himlen,
flyver syngende frit rundt for Guds ære.
Men snart finder jeg mig selv indelåst i kødets kraft,
bunden dog stadig med denne lille fugl i det indre, som var
den i bur. Den synger sine sange på fremmede sprog,
ingen på sit eget. Stadig er dens følelser kendte.
Den flyver ud for at sidde på nogens hånd, for en tid.
Buret er så mørkt. Mit ler, dette træhus er i fare,
ilden brænder vil det helt opbrændes?
Lille fugl kom snart tilbage til dit bur,
udfold dine vinger gennem dets gitter,
og flyv højt op i himlen, for at slutte din sang for Gud.*

Visdom findes overalt for et åbent hjerte.

86

Vinden rusker i træets mange grene, men stammen står fast i grunden. Lad kun alle disse minder og følelser af fordums dage blæse i mit sind, for sjælen er fri, står fast i Gud.

87

Ondet i os må komme op til overfladen for at blive sit onde bekendtgjort, og da kan det udkastes.

88

For at hjælpe nogen, bør du først forstå det som de virkelig trænger til, langt hellere end det som du ønsker at give dem.

89

Tror du at den mægtiges rigdom vil frelse ham fra dødens magt? Eller tror du, at rigdomme kan glæde sjælen.

90

*Fiskeren venter på at havet stilnes,
før han sætter sine sejl op, og kaster sine net ud.
Tømreren venter på den rette træsort,
før han påbegynder at skære sit arbejde til.
Katten hypnotiserer sit bytte før den angriber.
Stridsmanden afventer det rette øjeblik.
Den vise beskytter sig selv med tålmodighed
før han handler, han ryster på sit hoved af tåberne,
som finder ham lad og ikke aktiv,
kun han ved det som han afventer.
Lad åndens bevægelse lede dig.*

91

En sjæl har forladt verdenen, så kosteligt at se, at selv om alle verdens nationer ville jamre og græde, ville det alligevel ikke erstatte dens kostbarhed.

92

Vær ikke andres slave, blot fordi de kun tilfredsstiller dine behov. Med udsøgte ord, føder de dine behov, mens de indelåser dit indre væsen.

93

Lad ikke hjertets lyst, blinde øjnenes syn.

94

*Lad intet menneske, ingen andens indstilling få dig til at gøre noget, som ikke udspringer fra dit eget hjerte.
Det er dit liv.*

95

Hvis det virkelig er således, når vi forlader denne krop, at vort indre menneske vil påbegynde sin rejse, indtil det finder sit hjem... Om der er således ville der være forstandigt at berede sig for denne rejse, ellers kunne den let blive vanskelig.

96

Den som med vilje forlader denne verden for at finde fred, ville komme i store vanskeligheder når han "vågner op" og indser at først nu, begynder det hele for alvor.

97

*Du ønsker at nedbryde mure for sandhedens sag,
men måske du gjorde det, ved at flytte en lille sten.*

98

*Den som er i stor nød, nærmest døende i sin sjæl. Kunne
behøve blot et venligt ord fra dig for at blive helbredt.*

99

*Som regnen er på hedens dag,
således er Guds visdom for den trængende sjæl.*

100

*Sandhedens vej går over høje bjerge, gennem smukke dale,
igennem mørke grotter, floder, have, ørkener og oaser.
Vejen er allerede bestemt for os, og når vi prøver at undgå
en del af den, finder vi indre uro, og går ikke længere
fremefter, indtil vi accepterer denne del vi så meget nægter.*

101

*Hver gang en rose visner, vil en ny komme i dens sted,
og alt minde om den gamle vil glemmes.*

102

*Der er ingenting der, dog føler jeg dets nærhed.
Det kræver intet af mig, ej heller fortæller mig det som jeg
burde gøre. - Men på en blid måde viser det mig, hvordan
tingene er; om verdenen, om livet ...
Og da ønsker jeg selv at ændre mig, og leve livet.*

103

Vi må forblive stærke, og vedblive i de ting vi har erkendt og set, og gro ind i et sandt billede, ved at udtrykke vor sjæle, som de er skabt, til at leve deres liv ud i verden.

104

*Hvordan kunne jeg dog opføre mig så tåbeligt?
Simpelt, jeg fulgte begæret i mit kød.*

105

*Se, striden er ovre, kampen er ikke mere din egen;
Underkast dig og forbliv i stilhed, og snart vil du mærke
denne virkende kraft i dig.*

106

*Der er en tid, hvor solen vil skinne på dig overalt,
og fylde dig med lys.
Da er der en tid, når denne lille flamme,
født af solen skinner inden i dit mørke.
Dagen vil komme, da dette indre lys vil fylde dig helt op,
og du vil blive en lille sol.*

107

*Du kan ikke give nogen et bedre råd,
end det svar som bor i dem selv.
Enhver bør finde svarene for sine behov i sin egen brønd.*

Visdom findes overalt for et åbent hjerte.

108

*Vi må lære at bære vores byrde,
som pålægges os fra selveste ungdommen af.
Tingene bliver ikke lettere, som de grå hår vil tone sig frem.*

109

*Der er love, de er universelle, og følger vi dem ikke vil vi
blive forkrøblede i vor åndsliv! Gud ønsker os til sit rige,
hans nåde er ikke, at vi forkrøblede kommer ind,
men som oprejste mennesker i hans billede.*

110

*Sande ord, vise ord, uden gerninger,
er som tomme nødder, når du bryder deres skal.
Det er det som er inden i et menneske,
som får det til at skinne.*

111

*Der er ting som ville forblive ukendte,
om ikke disse vanskelige livsoplevelser kom til dit liv.
De kalder skjulte ting op fra dit dyb.*

112

*Man bør ikke fortvivle, eller vredes når ens daglige livs-
rytme eller rutine brydes. Ydre indblandinger udefra er
skæbnens vej, til at gøre menneskenes virke mere levende.*

Visdom findes overalt for et åbent hjerte.

113

*Lyset som vi føler og ser nu, burde modtages som en lampe
der skinner i mørket, indtil dagslyset vil bryde frem, og hele
verdenen vil være i sandhedens lys.*

114

*Underkaster vi os til det ydre menneskes lyster vil det indre
menneske blive forkrøblet.*

115

*De som vandrer efter den indre røst,
vil have fællesskab med hverandre.*

116

*Lige fra det ondes begyndende indtræder,
bør det opsnappes og uskadeliggjort.
Man bør ikke bekæmpe det,
men tilsidesætte det med et blidt sindelag. Når vi fristes
er det tiden til at få uddrevet det onde i os som fristes.*

118

*Livsoplevelsen i sig selv er knap så vigtig, det er det som den
skabte i os, som er af betydning. Oplevelserne vil dø med os i
graven, men deres virkning i vor sjæl vil leve evigt.*

119

*De som vandrer i henhold til mørkets råd, kan ikke se lyset,
fordi mørkets magt blinder deres øjnes syn.
Men den som lytter til lysets råd, vil vandre ud fra mørket.*

120

*Visdommens ord taler i os,
ved at udføre dem vil de virke som et sværd som hugger alt
ondt og mørkt i os, og om os, væk.*

121

*Jeg græder, ikke fordi de lider i tomheden af deres
formørkede sind, men også på grund af mit eget had til
deres blindhed, og da vil hadet forblinde mit eget sind.*

122

*Trods dette slør der overdækker hele verden er jeg sikker på
at dagen vil komme da lyset vil skinne overalt i verden.
Da vil vi alle sige: "Selvfølgelig er det sådan, hvorfor så vi
det dog ikke før?" Det var der altid, talte dybt i vort hjerte,
men vi troede det ikke og fejlede ved ikke at blive lysets børn.*

123

*Når et menneske søger at oprejse sin egen retfærdighed,
vil det ikke lytte til den indre røst.*

124

*Når man påtvinger sig selv åndelige ting, vil man let
forestille sig ting og begivenheder som ikke forefindes,
og da være bunden af falskhed.*

125

Gør ordet i tide, førend mørket vil helt overdække dig.

126

*Lad mig hellere have en blid følelse i mit hjerte,
end tusinde vise lignelser.*

127

*Døden er ikke det som skræmmer mig, for den vil komme,
uundgåeligt til os alle. Det som skræmmer mig, er at være
ude fra vejen i døden.*

128

*Med falskhed vil bedrageren lade som han holder af de som
han bedrager. Bedrageren sender et hadefyldt blik
til den som gennemskuer ham.*

129

Føden til ”guderne”, fylder præsternes maver.

130

*Vi er placerede i forskellige legemer, på forskellige steder
på jorden, og under forskellige omstændigheder, for grunde
kun Gud kender. Vi er placerede, ifølge strukturen af vor
sjæl som hver især forskelliggør sig fra de andre
derfor forskellige omstændigheder.*

131

*I vejen er omstændighederne nøje planlagt,
i forhold til sjælens struktur.*

Visdom findes overalt for et åbent hjerte.

132

*Dine tanker er for os som solstrålerne er for blomsterne.
Dit lys er for os, som den blå himmels befriende virkning.*

133

Du må samtykke med dig selv, før du kan komme videre.

134

*Vi er som omvandrende skygger,
uvidende om det virkelige liv som afgiver skyggen.*

135

*Det er ikke stenen i sig selv, men snarere de cirkler som den
forårsager, når den falder i vandet, som påvirker stilheden.*

136

*Vi kaster os selv ud i verdslige fornøjelser, for at glemme
disse smerter, som dog altid vender tilbage til os. For der er
kun en udvej. At følge kaldet af den indre røst.*

137

*I mørkets kedsomhed, skaber vi et falsk lys af glæde,
i hvilket det indre væsen vil brænde op i sine begær.*

138

*Vi er restløse; vi søger det alle vegne, vi strejfer rundt om-
kring, vi gør os smukke mål, iblandt mangfoldige menne-
sker, aldrig ved hvile. Dog var det altid der, så nær os, vi
forstår blot ikke, at sidde stille og lade kærligheden tale.*

139

Intet er blidere end vinden, og dog former og udhuler den de hårde bjerge i ørkenen.

140

*Du kan glæde dit medmenneske, ved at give det, et smil der udgår fra hjertets følelse. Et smil der udspringer fra hjertet, er som underskøn frugt for ganen.
Det er en skøn duft for sjælen.
Et smil der sendes til den nedbrudte,
kan forny dennes styrke,
så han vil fortsætte sin livsstrid.*

141

*Vi har alle gennemgået store sorger i vort liv,
dog vil vi være i stand til at finde andre ting
som gør livet værd at leve for.*

142

Det som ikke søger at skinne, vil skinne alle steder.

143

*Det sker at vi vil møde et andet menneske, og hjerterne vil slå i takt i samme rytme med denne
- et sådant menneske vil ikke let glemmes.*

144

Vilde dyr bor ikke altid i vildmarkerne: Ofte er de forklædte bag smukke klæder og bor i luksuøse bygninger.

145

*Den mest oplyste og venlige person fandt jeg siddende ved
lejrbalet for at holde sig varm i den kolde ørkenaften.*

146

*Her sidder vi, ser så nydelige ud, men ville vore indre
tanker åbenbares i et nu, ville det blive værre end at gå ind i
en skorpionrede, et opholdssted for flagermus,
rotter, slanger og al slags urenheder.*

147

*På en måde er vi ansvarlige for alle
de som vi møder på vor livsvej.*

148

*Muligheder du mistede, ikke at gøre noget for andre,
er som sædekorn der aldrig blev sået.*

149

*Når et menneske dør, da vil verdenen blot se det som et liv
mindre. Men for den som døde, hele verdenen er tabt.*

150

*Des længere du venter med at gøre det som du bør,
des vanskeligere vil opgaven blive.*

151

*Stig ned fra bjerget
når luften begynder at blive for tynd deroppe.*

152

*Gennem samtaler med de vise, vil du inspireres
til at tænke forstandigt.*

153

Være blandt gode mennesker, lær deraf.

154

*Jeg frygter ikke døden,
da vi alle jo er underlagt døden fra dagen vi fødtes.
Det som jeg frygter er, ikke opfylde meningen med mit liv.*

155

*Vi kan miste tilliden til at bedømme
selv ved konstant bede om ”højere magters råd”
og blive bange for selv at tage vore beslutninger.*

156

*Netop som jeg finder mig et hvilested, på hvilket jeg kan
bygge mit hus, da fjernes jorden under mig væk,
og et mareridt af ingenting kommer frem, jeg falder
dybere og dybere og skræmmes.
Men som jeg underkaster mig denne fornemmelse af fald, da
opstår en indre tillid i mig, og fred fylder mig op, som var
det at en mægtig hånd tager sit greb om mig.
I denne wished, finder jeg den eneste sande tryghed.
I dette fald finder jeg sted for en grundvold at bygge på. -
Omringet af dette mørke ser jeg lige ind i lyset.
I dette frygtelige former himlen sig i mit indre.*

157

Det er vigtigt at forstå, at andre er lige så vigtige som os selv. Kun tilsammen vil vi opfylde det himmelske legeme.

158

Som lyset fra en lampe vil tømme rummet fra mørke, således vil kærligheden adsprede al ondskaben i et menneskes hjerte.

159

Knuden vil med tiden løse sig op, ganske af sig selv, ved at slappe af vil det rette svar komme af sig selv.

160

Det er udmærket at have følelser, da de er tegn på liv, dog er det uforstandigt, at lade sig føre væk, og blive fortabt i dem.

161

Ved at betragte sig selv fra afstand, kan det være lettere at forstå roden til sit eget problem, og gøre det lettere at afhjælpe det.

162

At være i berøring med himlen, vil vi føle os virkelig i live.

163

Træet som plantes i jorden, vil vokse op bære frugt af sig selv, der er intet at prøve på, men kun dette: At lade træet gro, og lade frugterne komme frem, uden indblanding.

164

*Sidder nær ilden, med en knogle bunden i håret, sidder for
at varme os, mens vi gnaver ben, med køller ved vor side på
jorden. Tales der til os, vil der svares med en grynten
og en hvæsen som advarsel, ikke komme nær kødet.*

165

*Det er ikke de ydre interesser som virkelig binder
mennesker sammen. Det er de indre som
opbygger sådanne ubrydelige bånd.*

166

*Glæd dig i den tid du nu lever i,
for den vil aldrig komme tilbage, kun i dine minder.*

167

*Angående frugterne af sandheden er det sådan.
Ikke gå omkring på markedet og sælge dem ud,
men at plante sandheden som et træ på marken,
så kan folk selv komme og spise dets frugt.*

168

*Du griber om vandet,
men det løber ud mellem dine fingre.
Du griber om dit liv,
men tiden løber ud af din kontrol.
Du finder ingen mening med det hele.
Det er som hænderne der blot fugtes, på samme måde
indfangede du blot en lille del af livets mening.*

169

*Når du tillader mindre ting beskadige din samvittighed,
vil du ikke være i stand til at nå, og arbejde med
de virkelige problemer.*

170

*Gå ind i din vens hjem, ikke for at tage, men for at give:
Bring glæde og forfriskning af nyheder til hans hjerte,
og hans sjæl vil velsigne dig,
besvær ham ikke med vanskeligheder.*

171

*Vi må lære at komme videre, trods vore tab, og se frem til
nye livsoplevelser: Glade stunder og nye venner.
Om vi blot holder vore sind åbne,
vil der altid være nye veje i stedet for de gamle.*

172

*En god kniv, brugt i årevis i køkkenet, erstattes ikke let med
en ny. Den ligger godt i hånden, selvom skæftet, må være
slidt og have nogle ridser.*

173

*Vi kan vende tilbage til steder eller mennesker,
hvor og med hvem vi havde skønne stunder,
men vi kan ikke sikre os at selvsamme skønne stunder vil
genopleves (for livet skifter konstant).*

Visdom findes overalt for et åbent hjerte.

174

*Alle de udtalte løfter mellem to mennesker,
som står for at adskilles i en tid, er uvæsentlige,
for når to mennesker skilles, er det begyndelsen
til en ny vej i livet, for hver især.
Skænk hverandre et sidste kys for snart vil
livets strøm tvinge jer ind i nye retninger.*

175

*Glæd dig over det du stadig har tilbage,
begræd ikke over det tabte.*

176

*Dagen kunne komme, når alle disse kolde vinde fra førhen,
som søgte at slukke kærlighedens flamme i dig.
En dag at du ønsker dem velkommen
som kære gamle venner.*

177

*Det rette ord på det rette sted, er som en skarp kniv:
er behøves ingen styrke til et virksomt hug.*

178

*Vi er så ligegyldige med de ting som dog er så vigtige
i vort liv, vi bemærker det ikke før vi er ved at miste dem...
Da græder vi som forkælede børn... Men for sent. Lærte vi
da, at sætte pris på de ting som vi stadig har tilbage,
eller har vi for travlt med at begræde det som vi mistede.*

179

*De begærer hinandens ydre,
men hvem tænker på den virkelige person inden i?*

180

*Vandoverfladen på søen er så stille,
selvom under den i dens dyb findes livlige små fisk.
Som et spejl reflekterer den himlen ovenover.
Så overskyet himlen var denne nat,
så stille søen lå nedenunder.
Dog hver gang en enkelt stjerne brød igennem
med sit skær, søen undgik det ikke.
I stilhed reflekterer den hver lille stjerne ovenover.
Ville selv alle himlens stjerner komme frem
søen ville reflektere dem alle, stadig intet er af den selv,
al lys kommer ovenfra.*

181

*Det er der, og dog er det der ikke,
men vi fornemmer dets nærværelse,
og spejlet i vor sjæl reflekterer det.
I kostelige øjeblikke er vi ophævet og dekoreret med lys
og nåde, for igen at blive indrullet i støvet, men med håb.*

182

*Sande helte bliver sjældent kendte,
men krystere og imitationer bliver hyldede.*

Visdom findes overalt for et åbent hjerte.

183

Det synes os, at tiden går hurtigere når vi bliver ældre, sandheden er nok snarere den, at vi ikke længere er så aktive og intense som da vi var unge. Derfor luller ensformigheden os ind til daglig for at sove vort liv bort.

184

*Øjnene er som det bundløse dyb,
de tilfredsstilles aldrig af at betragte.*

185

Det sker at vi møder mennesker, som minder os om nogle, vi engang kendte og som var kære til os. I sådanne stunder vil sådanne kunne give os en hjemlig atmosfære, som fylder op nogle sorte huller af savn i vore hjerter.

186

Lev ifølge den tro som bor i dit hjerte, da vil du føle fred.

187

*Fra det tidlige stadie af et forhold er der tegn
som viser slutningen. Accepter disse tegn,
og på denne måde vil du undgå unødvendige lidelser.*

188

*Livet er som det spindende hjul, falder vi af må vi skynde os
at komme på igen, ellers vil det hastigt rulle videre, og vi vil
blot observere livet uden at tage del i det.*

189

*Slapper man ikke af for at nyde de små stunder givne en,
vil man finde det vanskeligere at vandre videre i vejen.*

190

*De ting som sammensættes, men som ikke i forvejen
er sammensat af himlen, vil atter falde fra hinanden.*

191

Begæret er som det bundløse dyb, det tilfredsstilles aldrig.

192

Skårene i hjertet, heler sjælen.

193

*Der er tider hvor vi koncentrerer os så meget om nogen vi
ikke synes om, at vi ikke ser vor virkelige fjende.*

194

*Begyndelsen af noget åbenbarer
hvad vi kan forvente senere hen.*

195

*Det er så vigtigt, for at bevare den indre fred,
at lære at give afkald, på det som fratages os.*

196

*Hold dine øjne på vejen du går, se ikke på andres veje,
for du kunne pludselig falde over en sten, og slå dig slemt.*

197

*Til tider er det bedste vi kan gøre for nogen,
at lade dem gøre tingene selv.*

198

*Det er Guds tåre som falder ned i menneskets hjerte,
som får mennesket til at omvende sig.*

199

*Vi bør forstå at vi altid lever nær, vor værste fjende. Han er i
os, og ved hver mulighed eller svaghed vil han angribe os.*

200

*Er nogen oplevelse værre end denne, når den onde
misbruger dem vi elsker højest til at friste os
til at forlade sandhedens vej.*

201

*At gennemgå vanskelige oplevelser kan genskabe troen i
hjertet, så den atter vil forlade sindet.*

202

*Komplikationer og forvirring begynder, når vi ikke
vil acceptere det som vore indre øjne klart ser.*

203

*Vi søger vor egen fortabte sjæl i en anden, men vi finder ikke
det vi søger i en anden, kun en kortvarig lindring af denne
tomheds fornemmelse.*

204

*Dit ord er mit hjem, hvorfra jeg kigger ud gennem vinduet,
og ser verdens sande billede, dog siddende på et trygt sted.*

205

*Mange torne og tidsler skal oprykkes
for at blomsterne frit kan gro.*

206

*Alle er blot redskaber i dine hænder, dog fatter de det
ikke selv, for dette ene at føre dine udvalgte ad rette vej.*

207

*Enhver vandrer efter sit eget indre lys, men hos hvem bor
det sande lys? Før solen kommer frem,
tager tingene alle mulige forskellige nuancer,
men i dens lys ser vi hvordan de alle virkelig ser ud.*

208

Enhver ser tingene i sit eget lys.

209

*Så længe vi endnu ikke, er helt sikre på det som vi virkelig vil
og ønsker, har vi ikke den nødvendige grundvold i os selv, til
at kunne stride for det ene eller andet med hele vor styrke.*

**Visdom findes overalt
for et åbent hjerte.**

210

*Dersom det dybeste grundlag i to menneskers liv er
forskellig, vil de ikke kunne stå sammen, når
prøvelsens tid vil brænde...Og det på trods af hvor
meget de end følelsesmæssigt er knyttet til hinanden.*

211

*Vore inderligste ønsker er det som binder vore øjne og da
ikke ser realiteterne i øjnene. Vi foretrækker at leve i en
illusion frem for at stå nøgne i vore ønsker.
Vi søger at komme så tæt på lykken som muligt.
Men hvad gør vi den dag, når ilden brænder alt andet bort,
end det pureste guld, sandheden og kærligheden deri?
Da vil vi for alvor føle os nøgne og fortabte.*

212

*Når denne angst fylder mig op, ved alle disse ydre vinde,
som trænger ind i mig. Lad dem blot ruske i træets blade og
grene, men stammen står fast, ubevægelig.
Som stammen står urørlig, fast i enhver storm
- selvom vinden selvom vinden rusker i blade og grene.
Lad således min sjæl stå fast,
ubevægelig og hvile i dig min Gud.
Du er mit træes stamme, som ingen storm formår at bevæge.*

213

*I min forstand fatter jeg det,
men i mine følelser bærer jeg stadig drømmen om
hvorledes det hele kunne være, hvis bare...*

214

*Mon ikke det er dig Gud,
som leder os ind i omstændigheder,
der opvækker de værste ting som ligger
slumrende i vort indre? Så de vil komme op fra dybet
til overfladen, erkendes, og så uddrives.*

215

*Gud kender dit hjerte og din længsel,
så du må aldrig sige, at det ikke vil ske.*

216

*Der gemmer sig gemenheder bag sjov og pjat, men den vis-
es hjerte opfanger alle spydighederne, uden dog at lade sig
mærke med det.*

217

*At vandre i vejen, kan koste dig mange dyrebare ting, ven-
ner og familie vil du miste. Men det er alt sammen, for intet
at regne med i sammenligning med den skat der nu bor i dit
indre.*

218

*De få lyksaligheder som verden giver, efterfølges hurtigt af
sorger. Blændværk og illusioner er de alle.*

219

*Vi må frigøre os fra problemet, i dets tidlige stadie, da det
ellers vil blive en integreret del af vort liv og natur.*

220

*Vi fristes kun dersom kærligheden
til det onde stadig bor i os.*

221

*Mennesker må nok virke troværdige, venlige og kan være
gode lyttere til dit hjertes bekymringer, men snart nok vil de
vende dig ryggen, og dine dyrebare ord (hemmeligheder)
vil ende som knive i din ryg.*

222

*Som forkælede børn truer vi med selvdestruktion, dem som
vi stoler på elsker os, eller mener vi er betydningsfulde for.
Og derigennem at få gennemtrumfet vor vilje.*

223

*Mit barn Mit hjerte banker for dig.
Gennem dig, ser jeg verdenen i et helt ny lys: Bortglemte
ting, bliver atter levende. For blot få år siden, fandtes du
ikke, så jeg savnede dig ikke. - Kun en ubeskrivelig længsel
boede i mit indre. Nu, når du er her hos mig, ville jeg ikke
kunne udholde tanken om at undvære dig. Nu kender jeg
betydningen af denne længsel som før boede i mig; Denne
tomhed, dette umættelige sorte hul i mit hjerte,
det var længselen efter dig mit barn.
Vi begge lærer mange nye ting hver dag.
Vi begge har stadig meget at lære om hinanden.
Og om det virkelige liv.
Så jeg håber, at vi endnu vil være lang, lang tid sammen.*

224

*Vi må være stærke, og gøre den sandhed,
som taler i vort indre, ellers vil vi fejle.*

225

*Det er mennesket selv, der ved at lade sig besnære
af synden, skaber sit eget helvede.*

226

*Stille og blidt som den sagte brise, hvisker Gud i mit hjerte,
de ting jeg bør afholde mig fra, dersom jeg ønsker lyset.*

227

*Døm ikke et menneske for et ord udtalt i vrede, eller fortviv-
lelse. Også du selv siger tit ting, som ikke helt udspringer
fra hjertet, og ønsker derfor ikke at bedømmes for sådant
følelsesmæssigt udbrud.*

228

*Vi kan ikke lave om på noget menneske,
ej heller os selv kan vi ændre...
Ændringen skal komme indefra ved åbenbaring.*

229

*Meningen med livet,
er at være noget for andre*

230

Del din rigdom med andre og forøg den.

231

I fuldkommen stilhed vil jeg vente på svar

232

*Gud er ikke så fjern, som vi ofte tror:
Han sender os daglig, strømme af livgivende tanker.
Vi skal bare give os selv tid, for at lytte*

233

*Vær din egen bedste ven,
og vær enig med dig selv før du går videre frem*

234

Hjertets deltagelse i en sag er det væsentlige

235

*Når et menneske taler fra hjertet,
lytter de forstandige og lærer.*

236

*At leve efter den visdom, som af og til taler i vort indre, vil
skåne os for mange unødvendige lidelser.*

237

*Et oprigtigt hjerte må være det som elsker, uden forventning
om belønning.*

Visdom findes overalt for et åbent hjerte.

238

*Det eneste vi ejer er en fri vilje, til at leve livet
som vi ønsker det, efter de omstændigheder vi er underlagt.*

239

*Alt i livet er til låns. Vi ejer ingen ting,
ej heller vore talenter, dygtighed eller visdom.
Endog os selv må vi give afkald på,
den yderste dag vil vi se tilbage med anger,
eller levede vi forstandigt?*

240

*Sande ord er som piskeslag på sjælen.
Den der lytter redder den, og vil ikke gå til grunde.*

241

*Det hænder at de modgange, vi oplever,
er til for at få os til at give slip på det gamle og trygge,
og prøve nye, spændende ting af,
og være levende gennem udvikling
i stedet for kun at eksistere.*

242

*Ønsker vi at opnå kontakt med andre menneskers hjerte,
må vi først fremvise vort eget.*

243

*Den tid der er givet os, at leve her på jorden,
er for kort og for dyrebar, til at begå åbenlyse fejl.*

244

*Det er ret let at være klog på andres vegne;
men det kniber lidt, når det gælder ens egne beslutninger.*

245

*Jeg prøver mig frem, med stille skridt, at nå de indre kamre,
i vor alles hjerte, for netop der udspringer hele meningen
med vor eksistens.*

246

*Meningsløsheden og tomhedsfølelsen opsluges og
tilintetgøres af kærlighedens tilstedekomst,
på samme måde, som når en lampe tændes i et mørkt rum.
Hvor svandt mørket hen?
Det var egentlig aldrig til,
det vil vi erkende i lysets skær.*

247

*Hver især har iført sig sine udvalgte masker,
som de taler og lever igennem, i denne maskerade,
i stedet for at være sig selv, og leve livet fuldkomment.*

248

*Når man taler fra hjertet, vil man ofte blive misforstået.
Derfor bør man være varsom, før man taler,
i dette store teater som verden er.*

Visdom findes overalt for et åbent hjerte.

249

Vi kan ikke blive mere, end være os selv. Dette er også en stor opgave i sig selv. Til gengæld bør vi leve dette fuldt ud, og borteliminere enhver hindring i vort indre, samt bortkaste enhver maske, i det ydre for at opnå dette mål.

250

Der hvor et træ plantes, der skal det blive, og bære frugter for de forbipasserende, at nyde, og finde styrke til deres videre livets rejse.

251

At skille sig af med de ting, som man føler sig bundet af, frisætter os ikke hvis vor kærlighed, stadig er hos dem. Men at sætte sit hjerte på ædle værdier er sand frigørelse.

252

Der er en tid, i vort liv, hvor vi sønderrives og det synes, at vi mister alt; men det sker for at ændre og forbedre noget i vort liv og hjerte. Det gælder da om ikke at fortvivle, men bevare en urokkelig tro, og forbedring vil opleves i dit liv.

253

At bringe glæde til andre, fryder hjertet mere, end at søge egne glæder.

254

Rene tanker er dyrebare, letter hjertets trængsler.

255

*Tre knus om dagen, to smil,
et blidt kys på kinden og dagen er hjemme.*

256

*Vi fejler alle. Den vise lærer af sine fejltagelser.
Tåben gentager dem på trods af efterfølgende lidelser.*

257

Betragt tingene omkring dig, tag ved lære og bliv vis.

258

*Det er ofte kloge mennesker der træffer
de tåbeligste beslutninger,
fordi de lader følelserne råde og ikke forstanden.*

259

*Det forekommer at der opstår stærke følelser i os,
som vi fejlagtigt antager som vore egne.
Imidlertid er disse dæmoner
som søger at tage kontrollen over vort liv.
Som resulterer i indre konflikter og lidelse.*

260

*Udvejen fra denne tilstand er, at lytte til sin indre røst,
og sætte hele sin kærlighed og tro til Gud,
som vil udfri os fra disse begæringer, ind i hans fred.*

Visdom findes overalt for et åbent hjerte.

261

*Hvis man er faret vild i en skov,
er der tre ting man kan vælge at gøre
1) at kaste sig ned på jorden og give op.
2) at først gå i den ene retning,
så i en anden, uden at komme nogen vegne, eller
3) fast målrettet gå i en og samme retning,
og tilsidst komme ud af skoven.*

262

*Den i hvem lyset bor, vil skinne overalt han går.
Helt uden at prøve, for det er simpelt hans natur.*

263

*I kedsomhedens mørke danner vi os et falsk lys af glæder,
hvor det indre menneske vil brænde op som en fakkel
på grund af vort begær.*

264

*Lyt ikke til de mange ord, der tales til dig.
Lyt til hjertes røst, som har sit eget sprog:
sandhedens stemme.*

265

*Man kan narre andre, måske narre sig selv,
men Gud narres ikke, så vær oprigtig i alle hensigter,
og bevar den indre ro.*

266

*De fleste skaber deres eget billede af Gud,
i stedet for at lade Gud vise dem, hvem han er,
dette fører til mange vildfarelser og skuffelser.*

267

*Ønsker vi at opnå kontakt med andre menneskers hjerte,
må vi først fremvise vort eget.*

268

*Børn er ikke en privat ejendom, som vi besidder,
deres sjæle tilhører morgenrødens land.
Dog er de os betroede i varetægt, at være elskede og trygge
samt blive ledet i livets adfærd, at de må blomstre
i lykkelige kår. De giver os muligheden at
blive vor selvished kvit. Betragt rosenbusken,
hvorledes de ældre roser falmer hen, visner for til sidst at
falde til jorden, mens nye skyder frem for at tage deres
plads, dette er naturens gang. Busken er dog en og den
samme, således lever vi videre gennem vore børn,
som vi gjorde for vores forældre. Dette er livets cyklus.*

269

*Om sandheden ikke tales gennem omsorg for lytterne
har dine ord ingen virkning i deres hjerter.*

270

Selvtilfredshed blokerer for videre udvikling.

271

Hvem vover at følge sit hjertes oplysning.

272

Vi har mange håb og drømme for vore børn. Vi søger at overbevise andre om, hvor unikke de er. Mon dette er grunden til vort mismod, når vi indser at de ikke er små engle, men derimod små mennesker med egne meninger, livssyn og temperament, ganske som os selv og alle andre.

273

Det er nytteløst at kritisere andre for deres indstillinger og fejl, ej heller kan vi selv frigøre os fra egne fejl, omend de gør os ulykkelige. Det er ikke fordi, vi selv eller de andre er tåbelige, men vi er simpelthen ubehjælpeligt tilfangetaget af vor natur.

274

Det ene skridt efterfølges hurtigt af det næste, derfor bør vi være yderst forsigtige med de ting, som vi beskæftiger os med.

275

Et sædekorn vil ikke spire og bære frugt, om det ikke synker ned i jorden.

276

Mon det nu egentligt er Gud, som vi hengiver vort liv til, eller er det vor egen forfængelige opfattelse af ham.

277

*Man kan egentlig ikke sige, at nu er man hjemme,
eller væk hjemmefra. Man er faktisk kun hjemme,
når man føler sig tryk i beslægtede omgivelser.*

278

*Når en tanke befæster dig til bekymring,
da tryk på en indre knap og omstil dine tankerækker.*

279

*Intet glæder hjertet mere, end når et menneske føler
at have fuldendt sin plads tilfredsstillende.*

280

*Hvad gavner det os, andres anerkendelse,
dersom vi selv føler os utilstrækkelige.*

281

*Det er vor indre tilstand, som er af betydning,
og ikke det ydre som en dag forgår.*

282

*De kysser mig, de giver mig et knus,
de siger de holder af mig, dog fornemmer jeg,
at deres hjerte er fjernt fra mig.*

283

*At lade livets ord tage grobund i sindet kun,
og ikke lade det synke dybere til hjertet, er at miste livets lys.*

284

Vi føler os som regel knyttet til steder, hvor vi oplevede en indre lykkefølelse, sådanne steder glemmer vi aldrig.

285

Vi bruger vort liv til at samle: Fylder vort hjem op med kostbare og mindeværdige ting, vi slider og slæber, mens vi ældes, indtil den dag oprinder, hvor vi sidder tilbage, alene i et lille rum, frataget os alt igen.

286

Sandheden er os egentlig ganske nær, blot at erkende det som vi ser og føler, og ikke drømme os væk, til en anden virkelighed.

287

Jeg kan bære, når onde mennesker søger mig fortræd; men når ondet opstår i mit indre, og får mig til at udføre ting som jeg senere vil angre, det er ikke til at bære.

288

I glimt ser vi, i stunder mærker vi disse lykkesalige øjeblikke af indsigt. De er som hvilepauser, der styrker os på vor vanskelige vej.

289

Den som higer efter mere, bør tage sig i agt, for ikke at miste det som han allerede nu har.

290

*Næppe er en sjæl frigjort fra verdens fangarme,
før den bliver religionens bytte.*

291

*Jeg lytter til mit hjerte, og således søger jeg at vandre:
ifølge indre oplysning.*

292

*Hvorledes kan jeg vove fuldt at stole på et andet menneske,
når jeg ikke fuldt ud, kan stole på mig selv.*

293

*Jeg ønsker ikke at leve i en drømme verden,
med få stjalne øjeblikke af glæde, for atter at bedrøves,
når sandhedens smerte indhenter mig.*

294

*Hvor højt vi end elsker et andet menneske, hvor fejlfrit det
end fremtoner, bør vi huske på, at det kun er et menneske
ganske som os selv.*

295

*Omflakkende og spredte er vi, på hver bakketop og dal,
kæmpende for overlevelse i ørkner, aldrig i samlet flok.*

296

*For den ligefremme vil der oprinde lys,
i alle mørke anliggender.*

297

*Vi beder og vi mismodes, når vi ikke får det vi begærer;
men det er jo netop disse begær, som vi bør frisættes fra,
for at blive lykkelige.*

298

Ønsker du visdom, da indstil dit hjerte til betragtning.

299

*Vi skal ikke forvente mere velsignelse, om vi ikke
modigt står frem med de ting vi allerede har modtaget.*

300

*Sålænge at den onde ikke bremses,
vil han ture frem i sine forehavender, og føle sig sikker,
da alle jo stilletiene samtykker.*

301

Du er barn af den som du lytter til.

302

*Bevar et indre, positivt øje,
at mørket ikke vil overmande dig.*

303

*Min sjæl lader sig kun lede af den sagte brise i ørkenens
aftenvind, eller af den stille vinds susen mellem trætoppenes
grene, for denne underviser mit indre, til at forlade denne
verdens forestilling.*

304

*Ønsker vi at vandre efter himlens anvisninger,
eller sidde og hygge os i forsamlingen.*

305

*Des mere man giver efter for sine skrøbeligheder,
des mere vil de afhængigøre en.*

306

*Der er dem som vil lede, og dem som ønsker at blive ledet.
Begge frasiger sig det indre kald.*

307

*Børn er små mennesker, som fortjener at blive
respekteret for deres meninger, ganske som voksne.*

308

Døm ikke efter øjnenes skøn, åben dit hjertes syn.

309

Et lille ord talt i rette tid, er yderst virksomt.

310

*Der er tider, hvor vi undrer os over denne modgang,
som har ramt os. Men tænker vi dybt nok, vil vi indse,
at alt er som det bør være, for vort eget bedste.*

Visdom findes overalt for et åbent hjerte.

311

*Den romantiske, jordiske kærlighed er nok
tillokkende og spændende, men ak, så kortvarig.*

312

*Menneskelige følelser er foranderlige, snart føler vi det ene,
snart noget andet, og det er for en og samme ting.
det som fængsler os i dag ledes vi ved i morgen.*

313

*Der kan findes stor glæde ved, at betragte morgensolens
stråler I de efterårsfarvede trætoppe udenfor vort vindue.*

314

*Vær gennemskuelig som glasset, så vil både de
mørke og lyse sider tone sig frem I dag.*

315

*At se tingene, som de er, i det rette lys,
vil frisætte os fra begær og ambitioner i livet.*

316

*Guds folk er ikke religiøse,
men mennesker i hvem et mirakel er sket.*

**Visdom findes overalt
for et åbent hjerte.**

317

*Når jeg betragter nattehimlen og beskuer stjernerne,
og tænker på disse ufattelige afstande,
synes de daglige problemer, som tynger mig,
små og ubetydelig, i forhold til denne pragt.*

318

*Det værste man kan gøre er, at sidde og ruge over ting,
som nu engang ikke står til at ændre.
Vi bør skabe for os selv nye oplevelser,
og danne en fornyet tilværelse,
og på denne måde uddrive problemerne.*

319

*Ofte skal der store omvæltninger til i vort liv,
for at gennembryde denne påtagede skal,
af forældede rutiner, og opvække hjertet
fra sin lunkne tilstand.*

320

*Gå din daglige tilværelse igennem,
prøv eller anstreng dig ikke for at blive bedre menneske,
men lad dit lys skinne, ved at være dig selv.*

321

*Det er godt at lytte til et godt råd af og til,
men ikke lade sin egen dømmekraft, styres af andre.*

322

Vær ikke din egen forræder, svigt ikke dit indre væsen.

323

*Dag efter dag virker de himmelske i et menneske,
indtil mennesket fatter det, og ændrer sine stier, en for en.*

324

*Det begynder med, at ordet synker ned i hjertets jord,
hvorfra det spirer og forvandler os, indtil samme billede.*

325

Vær selv ægte, og da vil det ægte komme af sig selv til dig.

326

*Nyd ethvert øjeblik i nuet, for intet vender
tilbage nogensinde, kun i mindernes glæde.*

327

Livet er alt for kort og dyrebart til, at leve det i en rutine.

328

*Jeg ved ikke om det er sådan, men jeg fornemmer det i mit
hjerte. jeg kan ikke bevise det, men vil vandre i tro på,
at det er sådan, som jeg fornemmer det.*

329

*At true andre med alt det man vil gøre mod sig selv, om man
ikke får sin vilje, vil intet gavne, blot skabe en masse ufred.*

330

*Der er ingen mening i, at søge visdom fra anden kilde end,
den som udspringer fra livets lys.*

331

*Gennem vor livsproces, modtager vi små lysglimt nu og da.
Disse bør vi samle som perler, til at danne en halskæde,
som et kostbart smykke.*

332

*Den rette livsholdning er som et indre lys,
der vil skinne ud gennem ens gerninger.*

333

*Fordøm ikke andres for deres negative sider. Se til deres
positive sider, og de negative vil visne bort af sig selv.*

334

*Vi er begrænset i vort syn, af den styrke af indsigt, som bor i
os. Vort liv er i denne verden, som et stjålet øjeblik,
og snart vil vi vågne op, til den store virkelighed: evigheden.*

336

*Bedre at se sandheden i øjnene i tide,
og derved undgå de store smerter.*

337

*I begyndelsen af en anklage imod dig,
se ind i den virkelige grund, som ligger bag.*

338

*Påbegynder man noget, som man ikke har lyst til,
vil man mangle den nødvendige styrke,
når der opstår besværligheder.*

339

*Der er tider, hvor de store, mørke skyer som er på vej,
alligevel ikke vil komme over os, men vil passere
udenom det sted, hvor vi opholder os.*

340

*Vi glemmer ofte, at vore børn slet ikke er som os selv.
De besidder deres helt egen personlighed, i deres sjæle.*

341

*Vi kan ikke åbne et andet menneskes forståelse af ting.
Dette er en himmelsk gave.*

342

*Næppe er vi begyndt at blomstre, førend vi vil begynde at
visne. En tabt ungdom føles så nær stadig,
trods den er os fjern.*

343

Et dejligt, rødt æble kan dog stadig have en bitter smag.

344

*Egentlig eksisterer mørket ikke,
for tænder du en lampe, er det borte.*

345

*vi ser på det ydre, og straks udsiger vi vore domme,
i stedet for, at indsætte sig i den hele sammenhæng.*

346

*Det er ikke fordi vi ønsker, at opføre os således,
men hjælpeløse, tilfangetagne af vor natur,
handler vi ofte selvdestruktivt, og vi ved det ofte godt selv.*

347

*Når man stædigt prøver at opbygge noget,
som nu engang viser sig, at være dømt til at mislykkes,
gavner det intet, at blive bitter,
når det hele falder fra hinanden.*

348

*Der er tider hvor man alvorligt bør tage en snak
med sig selv, før mørket helt vil tage kontrol over en.*

349

*Benytter man andre våben end dem
man er udrustet til, vil man fejle.*

350

*Vejen er ofte, de mennesker som
vi kommer i forbindelse med.*

Visdom findes overalt for et åbent hjerte.

351

*Det er yderst vigtigt, at være sin egen bedste ven.
At tale ud med, og komme overens med,
før man fremlægger sin sag.*

352

*Papirer, oceaner af papirer søger at kvæle min eksistens.
Ting og sager hober sig op i mit hjem. Gid man kunne
samle det hele sammen, og lave et gigantisk bål,
og rejse bort med en lille taske med det fornødne,
langt bort, ud i naturen, sidde der i stilhed, og græde
alle tårer ud, for så at lægge sig til hvile, i naturens skød.*

353

*Det at have børn, kan åbne de inderste kamre af vort hjerte,
der hvor uselvvisk kærlighed bor.*

354

*Er man opmærksom nok, vil man erkende,
at der kan komme noget godt ud af en tragedie,
vi har gennemgået.
Ingen fortviulelse kan være større end,
at stå magtesløse ved,
at ikke kunne hjælpe vore børn i nød.*

355

*Vi ser det i glimt, vi fornemmer det i vort indre;
men det er først når Gud åbenbarer sig selv,
at vi klart ser, at han slet ikke er som vi troede.*

356

*Det er den tid, og de ting som vi har med vores børn,
som opbygger båndene imellem os.*

357

*Hver dag er som en kostelig perle skænket os,
og vi bør få det bedste ud af den,
og ikke sløse den bort.*

358

*Vore hjerter er under konstant påvirkning,
i de miljøer vi færdes i.
Vi har slet ikke den frie og selvstændige
holdning som vi bilder os ind.*

359

*Dersom vi ikke føler for de mennesker, vi taler til,
er vore ord kun, som klingende klokker.*

360

*For hård disciplin kan avle trods,
men kærlig vejledning vil opvække villighed.*

361

*Nok er vi voksne,
dog er vi som små, skræmte børn i vort indre.
Hungrende og søgende efter kærlighed
og en mening med vor tilværelse.*

362

*Lys ud i verden, det som bor dybest i dig,
for at du ikke vil miste din styrke: blive overset
og nedtrampet af livets genwordigheder.*

363

*Vær dig selv, det som bor dybest i dig.
Selvom du vil møde modgang, vil du være i live,
og ikke langsomt visne bort.*

364

*I nattens drømme bad jeg om livets undervisning og hørte:
"vær dig selv."*

365

*Man kan ikke opnå noget højere, end at være sig selv,
at kræve mere end dette, ville være urimeligt.*

366

*Alt det onde og meningsløse bør skrubes af os,
for at fremme den virkelige person.*

367

Lyt til dine børn, da vil de også lytte til dig.

368

Om du ikke selv vil lytte, vil andre ikke lytte til dig.

Visdom findes overalt for et åbent hjerte.

369

Det er hjertets tilstand som former vort sande hjem.

370

*Sjælen er som en plante, selv når vi føler os fastgroet,
og ikke kommer videre, bør vi betænke, at sjælen snart vil
spire i den ene eller anden retning,
og anviser os en ny livsvej.*

371

*Det er spildt, at prøve at lave om på sig selv.
Man er nu engang den man er.
Kun himlens berøring kan forbedre os mennesker.*

372

*Intet menneske bør være så betydningsfuld for os,
at det er værd at miste sig selv for.*

373

*Verden går ikke under fordi et menneske dør, men for dette
menneske dør verden, mens en ny verden åbenbarer sig.*

374

*Hvis mennesker kunne se sig selv, som de opfører sig,
ville de fortryde og omvende sig.*

375

*Om verden kunne betragte sig selv, som i et spejl,
ville den angre.*

376

Det positive ved modgang er, at den fører os til, at se indad, og tænke over hvad det egentlig er, som vi bruger vort liv til.

377

Du ser ikke vinden, dog mærker du den. Du kan ikke fatte intuition, dog føle den. Vinduerne er tomme, dog ser du alt gennem dem. Du har øjne, men ser dog ikke. Ører men hører ej, for dine tanker formørker dit sind. Du ser det ikke, dog er det mærkbart. Følger du ikke det ukendte, vil du lide. Det skænker dig indre ro, når du lytter til det, og da vil du se dets virkning, med dine øjne. Andre må se dig som en tåbe, mens du selv ved, at have fundet visdommens skatte: du sidder på en høj tinde, skuer over menneskeheden med smerte, enhver må finde den selv.

378

Beklageligvis har vi for vane, at betragte andre end os selv, som uvigtige individer som bare går rundt omkring. Af autoriteter betragtes vi ofte blot som et nummer, og ikke som et andet menneske, ganske som dem selv. Ethvert menneske burde anses med dybeste respekt, ganske som vi alle, ønsker det for os selv.

379

Vi bliver det som vi tænker.

380

Tro er en tanke i sindet, som man accepterer som sand.

381

*At skulle dø, er som en ny rejse man skal ud på.
En blanding af frygt og spænding opfylder en,
med forventning om det nye land vil være godt eller dårligt;
men denne gang vender man ikke tilbage.*

382

*Du kan ændre dit liv gennem dine tanker,
og danne en ny livsholdning.*

383

*Du drager ud for at finde et svar,
men finder det ofte først når du kommer tilbage.*

384

*Hvor vanskeligt det end er, er vi nødt til at tænke positive
tanker i nøden, ellers synker vi ned i fortvivlelsens dyb.*

385

*Lad de smukke, stille stunder i dit liv opbygge dit indre
væsen, og bliv et kærligt menneske.*

386

Det forekommer at der opstår stærke følelser i os, som vi fejlagtigt antager som vore egne. I midlertid er disse dæmoner som søger at tage kontrollen over vort liv, som resulterer i indre konflikter og lidelse. Udvejen fra denne tilstand er, at lytte til sin indre røst, og sætte hele sin kærlighed og tro til Gud, som vil udfri os fra disse begæringer, ind i hans fred.

387

*Ønsker vi at opnå kontakt med andre menneskers hjerte,
må vi først fremvise vort eget.*

388

Meningen med livet. Er at være noget for andre.

389

Del din rigdom med andre og forøg den.

390

I fuldkommen stilhed vil jeg vente på svar.

391

*Gud er ikke så fjern, som vi ofte tror: han sender os daglig,
strømme af livgivende tanker.
Vi skal bare give os selv tid, for at lytte.*

392

*Vær din egen bedste ven, og vær enig med dig selv
før du går videre frem.*

393

Hjertets deltagelse i en sag er det væsentlige.

394

*Når et menneske taler fra hjertet,
lytter de forstandige og lærer.*

395

*At leve efter den visdom, som af og til taler i vort indre,
vil skåne os for mange unødvendige lidelser.*

396

*Et oprigtigt hjerte må være det som elsker
uden forventning om belønning.*

397

*Det eneste vi ejer er en fri vilje til at leve livet som
vi ønsker det efter de omstændigheder vi er underlagt.*

398

*Alt i livet er til låns. Vi ejer ingen ting,
ej heller vore talenter, dygtighed eller visdom.
Endog os selv må vi give afkald på. Den yderste dag,
vil vi se tilbage med anger, eller levede vi forstandigt?*

399

*Sande ord er som piskeslag på sjælen.
Den der lytter redder den, og vil ikke gå til grunde*

400

*Det hænder at de modgange vi oplever er til for
at få os til at give slip på det gamle og trygge og prøve
nye spændende ting af og være levende gennem udvikling
i stedet for kun at eksistere.*

Visdom findes overalt for et åbent hjerte.

401

*Den tid, der er givet os at leve her på jorden, er for kort og
for dyrebar til at begå åbenlyse fejl*

402

*Det er ret let at være klog på andres vegne; men det kniber
lidt, når det gælder ens egne beslutninger*

403

*Jeg prøver mig frem med stille skridt
at nå de indre kamre i vor alles hjerte. For netop der
udspringer hele meningen med vor eksistens*

404

*Meningsløsheden og tomhedsfølelsen opsluges
og tilintetgøres af kærlighedens tilstedekomst.
På samme måde når en lampe tændes i et mørkt rum.
Hvor svandt mørket hen? Det var egentlig aldrig til,
det vil vi erkende i lysets skær*

405

*Hver især har iført sig sine udvalgte masker,
som de taler og lever igennem. i denne maskerade,
istedet for at være sig selv, og leve livet fuldkomment*

**Visdom findes overalt
for et åbent hjerte.**

406

*Når man taler fra hjertet, vil man ofte blive misforstået.
Derfor bør man være varsom, før man taler i dette
store teater, som verden er. Dette er også en stor
opgave i sig selv. Til gengæld bør vi leve dette fuldt ud,
og borteliminere enhver hindring i vort indre,
samt bortkaste enhver maske i det ydre
for at opnå dette mål*

407

*Der hvor et træ plantes, der skal det blive,
og bære frugter for de forbipasserende at nyde og
finde styrke til deres videre livets rejse*

408

*At skille sig af med de ting, som man føler sig bundet til
frisætter os ikke, hvis vor kærlighed stadig er hos dem. Men
at sætte sit hjerte på ædle værdier er sand frigørelse*

409

*Der er en tid i vort liv, hvor vi sønderrives og det synes,
at vi mister alt; men det sker for at ændre og forbedre
noget i vort liv og hjerte.*

*Det gælder da om ikke at fortvivle, men bevare en
urokkelig tro, og forbedring vil opleves i ens liv*

410

*At bringe glæde til andre, fryder hjertet mere,
end at søge egne glæder*

411

Rene tanker er dyrebare, de letter hjertets trængsler.

412

*Tre knus om dagen, to smil, et blidt kys på kinden
og dagen er hjemme.*

413

*Vi fejler alle. Den vise lærer af sine fejltagelser.
Tåben gentager dem på trods af efterfølgende lidelser.*

414

Betragt tingene omkring dig, tag ved lære og bliv vis.

415

*Det er ofte kloge mennesker, der træffer
de tåbeligste beslutninger, fordi de lader
følelserne råde og ikke forstanden.*

416

*Ingen kender sine sande intentioner,
men Gud gør, og handler med os derefter.*

417

*Når solen skinner, vil skygger fremtones.
Når Gud lyser i vore sjæle, vil vi indse vore mørke sider.
Uden lys vil vi vandre uvidende rundt i mørke.*

Visdom findes overalt for et åbent hjerte.

418

Sand visdom opnås ved, at indse sine fejl og rette dem.

419

*Gud kan ikke fattes ved sindets tankerækker;
men gennem hjertets følelser vil vi opnå himmelsk visdom.*

420

*Når hjertet kalder, bør man straks tilsidesætte andre
gøremål og lytte for at have del i det virkelige liv.*

421

*Helbredelse af enhver lidelse,
påbegyndes fra den dybeste del af vort indre,
der er i kontakt med livets lys. Derfor er det
yderst vigtigt, at opnå denne kontakt med sit indre,
ved at stilne sindets tanker og følelser.*

422

*Livet er alt for dyrebart til at leve det i tomhed,
vi bør kun bruge tiden på de ting og mennesker
som er betydningsfulde for os.*

423

*Vi går alle sammen rundt i hver vores tomhedsring.
Det er kun vor indre indstilling, som gør en forskel,
både nu og i evigheden,
hvortil vi alle ender, før eller senere.*

424

*Fordøm ikke den blinde, han ikke kan se.
Afsky ondskaben men ikke menneskene.*

424

Søg indre ro, fremfor at retfærdiggøre dine standpunkter.

425

*Saml smukke billeder på din livsvej, og indsæt dem
i dit indre, og dan dig selv et fredsfuldts væsen.*

426

*Bevar dig selv fra enhver mørk tanke,
og betragt verdens skabelser.*

427

*Visdommen er tilgængelig for alle:
Den taler til os i gaderne, i naturen,
også i vort indre. Dens pris betales gennem tid.
Vi oplader vore øjne og ører, ser tingene omkring os
i det rette lys, lytter og handler derefter,
og bliver vise og lever i lys og indre fred.*

428

*Lad det ikke kun være ord på dine læber
eller tanker i dit sind;
men hent styrke og visdom
til at udrette de ting,
som virkelig betyder noget for dig.*

429

*Der findes en vej vi skal følge, om vi vil det eller ej,
den er nøje tilrettelagt for enhver af os
i følge strukturen af vor sjæl.*

430

*På grund af at virkeligheden kan være så ubarmhjertig,
vælger mange at ty til illusionen, indtil ingen
flugtmuligheder mere kan dulme sandhedens smerte.*

431

*Enhver form for begær skaber lidelse,
at frisætte sig fra dens tiltrækning giver indre ro.*

432

*En æra er afsluttet ved en nys påbegyndelse. De foregående
tider kommer aldrig tilbage, dette kan vi kun acceptere.*

433

*Ensrettethed er en af menneskets største fejltagelser,
da vi alle er forskellige, bør vi søge og finde den vej som
passer bedst til vor natur, og ikke kopiere hinanden.*

434

*Lad tankerne frit gennemstrømme dit sind,
flyd med dem indtil den rette kommer frem,
den som giver mening: fasthold den,
lad den forme dit liv, da vil tankestrømmene stilne,
og du vil erkende den vej du bør gå.*

435

*Vi er alle nu engang, som vi er. Der skal en indre ændring til,
ellers vil ydre ændring kun virke midlertidigt.*

436

*Mennesket ændrer sig ikke ved andres irettesættelse: men
kun ved indre oplysning vil ændring ske.*

437

*Der er en dybere mening med de ting som sker i vort liv.
Det er op til os selv at forstå disse gennem årvågenhed
og betragtning i stedet for modløshed.*

438

*Et oprigtigt hjerte må være det som elsker
uden forventning om belønning.*

439

Når man virkelig har sat sit hjerte i en sag, ser himlen ned.

440

*I kedsomhedens mørke danner vi os et falsk lys af glæder,
hvor det indre menneske vil brænde op som en fakkell
på grund af vort begær.*

441

*Egocentrisk kærlighed er tiltænkt en bestemt,
man forventer noget igen.*

442

*Kærlighed til alle elsker man for kærlighedens skyld,
for blot det at elske er ens natur.*

443

*Der er stunder hvor vi skal sige fra for ikke gå til grunde,
for livets hjul spinder nådesløst videre,
og samler ikke de faldne op.*

444

*Stille, helt stille, jeg formår ikke i ord at udtrykke mig.
Jeg lader hjerte tale, det har sit helt eget sprog: ikke i ord
men ved følelse. Min forstand fatter det ikke denne stilhed,
og dog taler hjertet, dybt og inderligt, jeg ved dog at du
forstår såre godt, stille, så stille jeg venter på dit svar.*

445

*Vi er syndige fra vor undfangelse af,
i dette er vi ikke skyldige. Skylden er når vi ikke
modtager den gave som frisætter os fra skylden.*

446

For den oprigtige af hjertet, er vejen ligefrem.

447

*Visdom er det lys, som leder dig ud af de mørke gyder.
Visdom er det indlysende. Den der fornægter visdommens
vejledning, vil gennemgå mange lidelser. Den der ikke tager
ved lære, fra disse lidelser, mister sig selv.*

448

Visdommen taler i dit indre, den viser sig overfor dig i verden. Vil du leve dit liv meningsfuldt, da efterlev dens vejledning og forstå alle ting. Derfor lyt med dit indre øre, besku med dit indre øje, da vil dit hele legeme være badet i himlens lys.

449

Du kan narre andre, du kan endog narre dig selv; men Gud narres ikke, som gennemskuer alle vore intentioner, tanker og råd

450

De fleste mennesker skaber deres egen Gud, som tilpasses deres vilje og tankemønstre - i stedet for at lade Gud undervise dem sandheden.

451

Den I hvem lyset bor, vil skinne overalt han går, helt uden at prøve, for det er simpelt hans natur.

452

Man bør gøre det rigtige for dets egen skyld, uden tanke om belønning.

453

Det er ikke svært at elske, når kærlighed er ens natur.

Visdom findes overalt for et åbent hjerte.

454

*Er tankerne rene vil handlingerne også være ærbare,
når mulighederne viser sig.*

455

*Omvendelse bør opstå i menneskets indre
gennem himlens berøring.*

456

*Vise ord er som piskeslag i sindet. Tåben snerrer og føler sig
uretfærdigt behandlet, men den forstandige bider smerten
i sig, og tager ved lære.*

457

*Egoistiske tanker er for sindet, som bylder for kroppen,
og bør afskæres i deres tidlige stadier.*

458

*Enhver form for begær skaber lidelse,
at frisætte sig fra dens tiltrækning, genskaber roen.*

459

Den der vandrer i vejen, vil fornys fra dag til dag

460

*Når du hører det indre kald, da reager øjeblikkeligt,
venter du, kan det blive for sent når døren lukkes
for kontakten med det virkelige liv.*

461

Stille, helt stille bevarer jeg mit hjerte i ro afventende din nærværelse i mit indre. Mine læber er forstummet, udmattet er jeg i min kalden, for intet svar. Vær mig nær ganske nær for dette er min hele længsel. da vil jeg intet frygte, hverken modgang, sygdom eller døden, for også der vil du være for at tage mig i din favn. hvor længe endnu før fordums dage vil atter vende? dog dette vil jeg huske din herlighed og nåde, er som et anker i min tro, så ti alle i troløse røster, for jeg vil bevare mit hjerte stille, helt stille afventende hans kald i mit indre.

462

*Vi planlægger nøje for den næste dag,
alligevel bliver den ikke som vi antog.
Derfor bør vi tage dagen som den udarter sig.*

463

*Det gavner intet at gruble over, hvad man burde have gjort,
eller ikke have gjort, men rettere at betænke
hvad man burde gøre nu.*

464

*Vigtigt at gå igennem de negative strømninger med
oprejst pande, for ikke at fortabes i elendighed.*

465

*Tal grundigt ud med dig selv,
før du fremlægger din sag foran Gud.*

466

*Vore gerninger bør udføres fra hjertet,
og ikke fra sindet kun.*

467

*Selvom vi finder tilgivelse for vore fejl,
vil konsekvensen af dem, stadig forekomme.*

468

*I vore tanker er vi alle retfærdige,
men det kniber lidt med vore handlinger.*

469

*Når Gud lyser i vore sjæle,
vil vi indse vore mørke sider.*

470

*Vi begår dagligt misgerninger,
uvidende om den fortræd de forårsager,
både for os selv og andre.*

471

*At indse sine fejl,
bør betragtes som en himmelsk gave, til omvendelse.*

472

*At være fuldkommen ærlig overfor sig selv,
vil åbne sjælens port, for himlens lys at komme ind.*

473

*Det er ene og alene Guds virke i vort liv,
som former os, til at blive bedre mennesker.*

474

*Sjælen er et yderst kompliceret og kunstnerisk mesterværk,
og kun dens skaber, er istand til at udrede alle trådene af
dens følelser og tanker, når der er opstået komplikationer
og fejlinformationer i den.*

475

*Det er yderst berigende, hver dag,
at åbne sit hjerte for himlens berøring.*

---

*Mens jeg røgter kvæg i engene, hører jeg ham kalde i min
sjæl: kom dyrebare, min elskede og vær min brud ...*

*Jeg tøver ikke, for min elskede er underskøn,
smukkere findes ikke.*

*Han varmer min sjæl, gør mig tryk og elsket, føder
mit hjerte med visdom: Jomfruerne bader i hans lys,
de kendes ved deres stråleglans.*

De tøver ikke når brudkommen kalder dem.

*Jeg drager til Jerusalems port, med glæde i hjertet
for finde min elskede, for jeg er hans og han er min.*

Jeg søger ham alle steder, men finder ham ikke ...

*Jeg adspurgte byens borgere; men de kendte ham ikke.
Dens vogtere fandt og slog mig og bød mig forlade byen.
Hvor er i Jerusalems døtre? lad mig slå følge med jer ...
Vi vil søge ham, vor elskede, sammen.*

*Jeg satte mig udenfor Jerusalems mure,
med sorgfuldt hjerte, for ingen kunne begribe denne længsel
for ham, brudgommen, i brudens hjerte, sjæl og ånd lige da,
åbnes Jerusalems porte, og ud kom byens jomfruer; vi vil
søge ham, med dig, i hvem vi hører brudens røst.*

*Han sendte en hvidglødende pil ind i mit bryst,
den sank dybt ned i mit underliv, og et væld af
kærlighedsbølger gennemstrømmede sjæl, ånd og legeme.
Min elskede var ganske nær: Jeg besværger jer,
Jerusalems døtre, søg ham brudgommen af jeres sjæle,
og hans brude vil I blive.*

Se 167

Angående frugterne af sandheden er det sådan. Ikke gå omkring på markedet og sælge dem ud, men at plante sandheden som et træ på marken, så kan folk selv komme og spise dets frugt.

Johnny Cyvert